UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor, Coordinatus, Seu Omnes ...

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

40. An Episcopus consecrando aliquem in peccato mortali peccet mortaliter? Ex p. 12. tract. 1. resol. 40.

urn:nbn:de:hbz:466:1-76369

Visual Library

ſacdem, & in to 2. tr. 1. Reſol. 8. §. Sed quid, in fine, & hic ſup. in tr. 4. Reſol 21. §. Verum, & in tom. 3. tr. 6. Reſol. 94. §. Sed dato, à lin. 5. & in tom. 7. tr. 1. Reſ. 106. §. Sed, ad med. & ibi in tr. 2. ex Reſ vn. §. vel, ad lin. 6. & in tom. 9. tr. 7. Reſ. 96. à lin. 3. & verſ. Quæ quidem.

in cap. nam concupiſcentiam, in prima lect. in fin. de conſtit. Suar. *lib. 3. de legib. cap. 15 n.* 8. Nauar. *in ſum. c.* 22. *n.* 49. Emanuel Sà *verb. lex, n.* 6. Philiarc. *de offic. Sacerd. tom.... p. 2. lib. 2. cap. 2. dict.* 1. Hoc autem intelligunt Nauarrus, Philiarchus, & Emanuel Sà de præcepto, ſub ſolo tamen veniali obligante. Et hanc opinionem videtur apertè ſequi Sayr. *Claui regia lib. 3. cap. 7. n.* 26. ait enim non importare dicta verba obligationem ſub mortali. Alij verò dicunt ea verba non importare præceptum aliquod, quia ſunt ſimplicia quædam verba & quando ius, vel ſuperior aliquid ſub culpa præcipere volunt, fortioribus terminis vti ſolent. Ita Caietanus 2. 2. *q.* 186. *art.* 9. circa ſolutionem ad ſecundum, Caſtro *lib. 1. de pœnali, cap. 5. docum.* 4. Salon 2. 2. *q.* 77. *art. 1. controu. 8. col. 5. verſ. ex his ſequitur*, Carbon *de legibus, lib. 7. diſp. 4. ad fin.* Vaſquez 1. 2. *diſp.* 138. *cap.* 3. *n. 24. qui hoc limitat n.* 25. præter quàm in legibus contentis in iure Canonico, & Conciliis quæ per ſolum verbum imperatiui modi obligant ad culpam. Quod intelligendum eſt iuxta materiæ grauitatem, & neceſſitatem. Alij denique volunt ſtandum eſſe conſuetudini acceptanti, & intelligenti ea verba: ſi enim ea explicuit tanquã verba præcepti, continebunt præceptum; ſi verò tanquam verba coſilij, continebunt conſilium. Vbi autem conſuetudo nihil explicuit, ſpectandam eſſe materiam, etſi ea magni ponderis, & neceſſitatis ſit, & ita, veriſimile ſit, eam ſic à ſuperiore ponderatam, continebunt præceptum, ſecus autem ſi non. Sic Anton. *in cap. nam concupiſcentiam, in fin. de conſtit.* & vbi Panorm. *n.* 4. Imola *num.* 10. Alexand. de Neuo *n.* 26. Angel. *verb. lex, n.* 3. & ibi Tabien. *qu.* 28. *n.* 29. Armilla *n.* 4. Sylueſt. *verb. Præceptum, q.* 2. Euerard. *in ſuis Topicis, loco ad æquipollentibus, n.* 11. Sanchez *tom. 2. ſum. lib. 6. cap. 4. n.* 39. Hoc ſuppoſito Auctores primæ, & tertiæ ſententiæ aſſererent iura Canonica, cum verbis imperatiuis aſſerentibus Epiſcopos in Conſecratione debere eſſe ieiunos obligare ſub mortali, Auctores verò ſecundæ ſententiæ hoc non admitterent. Et ideo doctus, & amiciſſimus Pater Tamburinus *Opuſc. de commun. cap. 1. §. 6. n.* 49. ſic ait: Doctores quærunt vniuerſaliter, an verba imperatiui modi, & in actu exercito præceptum indicantia, abſolutè prolata, præceptum contineant, qualia ſunt, facite, cauete, ſoluite, abſtineant omnes, nemo audeat, & his æquipollentia. Et primò ſunt aliqui qui putant probabiliter hæc nequaquam continere præceptum, ſed conſilium. Alij ſecundo probabiliter cenſent quidem præceptum continere, ſed ſolùm ſub veniali, non autem ſub mortali. Alij denique tertiò probabiliter idem dicunt prædicta imperatiua verba, tunc ſolum præceptum indicare ſub mortali, quando ſunt in materia graui; nec alias opiniones probabiles inuenies de hac re. Ita ille. Vnde probabiliter quis dicere poſſet in caſu noſtro Epiſcopos conſecrantes non ieiunos, peccatum mortale non committere.

2. Quod poteſt confirmari: nam iura Canonica aſſerunt Epiſcopum miniſtrantem Sacramentum Confirmationis debere eſſe ieiunum, vt patet *ex cap. vt ieiuni, & cap. Epiſcopi, de Conſecratione, diſt.* 5. Sed hoc non obſtante Doctores aſſerunt dicta iura non inducere præceptum, ſed conſilium. Et ita ex Granado, Hurtado, Ochagauia, Henriquez, Coninch, P. Suarez Layman, & aliis docet P. Leander *de Sacr. tom 1. tr. 3. d. 2. q.* 12. Ergo & idem dicendum videtur in caſu noſtro, videlicet iura quæ requirunt ieiunium Epiſcopis conſecrantibus non importare præceptum, ſed conſilium, ideo tu cogita, & in praxi contrarium obſerua, & ſic ſacros Antiſtites ieiunos alios conſecrare videmus.

RESOL. XL.

An Epiſcopus conſecrando aliquem in peccato mortali peccet mortaliter? Ex parte 12. tractatu 1. Reſol. 40.

§. 1. PRima facie videtur reſpondendum negatiuè; quia, vt ſuprà viſum eſt non deſunt Authores aſſerentes, nec conſecrationem Epiſcopi nec Epiſcopatum eſſe Sacramentum: ergo. Verùm contrariam ſententiam tenendam eſſe puto. Vnde Azorius *part. 1. lib. 3. c. 3. q.* 12. ſic ait: Quæritur an Epiſcopus lethaliter delinquat, ſi lethalis peccati conſcius conſecretur: Quidam affirmant ea ratione, quod per conſecrationem poteſtatem Ordinis ſuſcipit, quæ eſt facultas quædam Sacramenta conferendi; igitur eo ipſo, quod cum lethali peccato accipit conſecrationem, facit contra ſanctitatem Sacramento debitam; indignè enim ſuſcipit poteſtatem ſpiritualem Sacramenta miniſtrandi. Negant alij, quoniam per Conſecrationem nullum Sacramentum, nullúmque characterem ſuſcipit, quamvis quandam Ordinis poteſtatem conſequatur. Prima opinio videtur valdè probabilis; nam quamvis per Conſecrationem Epiſcopi character non imprimatur, datur tamen Ordinis poteſtas, qua Epiſcopus ſit aptus, & idoneus; & proindè dignus miniſter ad quædam Sacramenta miniſtranda. Ita ille; qui tamen videtur ſententiam contrariam improbabilem non putare. Sec hoc non admitteret Marchinus *de Sacr. Ord. p. 1. tract. 1. cap. 11. num.* 18. nam ſic aſſerit. Probatur eadem concluſio ab abſurdis; ſi ordinatio Epiſcopi non eſt verum Sacramentum, & verus Ordo, ſequitur Epiſcopos ordinantes, & etiam qui ordinantur, ſi in peccato mortali tunc eſſent, nullum nouum peccatum admiſſuros, cùm ſolùm in praua Sacramentorum adminiſtratione noua peccata committant: hoc autem alienum eſſe ab omnium conſenſu quis non videt? Hæc Marchinus: & ideò noſtram ſententiam docent ipſimet aduerſarij, qui contendunt Conſecrationem non eſſe Sacramentum, vt Hurtadus *variar. tom. 2. tract. vlt. reſol. 3. §. 4. n.* 111.

RESOL. XLI.

An ſi Epiſcopus incipiat Conſecrationem in peccato mortali, ſi in mea ſententia paulò ante impoſitionem manuum, & verborum prolationẽ. Accipe Spiritum ſanctum, *eliciat actum contritionis, excuſetur à peccato mortali?*

Et adducitur in textu huius Reſolutionis exemplum de Confeſſario, qui in peccato mortali incipit audire Confeſſionem alicuius, etiam ſi ante abſolutionem conteratur, pro quo affirmatur, quod non erit liber à peccato mortali? Ex parte 12. tractatu 1. Reſol. 41.

§. 1. ALiqui reſpondebunt negatiuè exemplo Confeſſarij, qui ſic incipiat audire confeſſionem alicuius in peccato mortali; etiamſi ante abſolutionem conteratur, non erit liber à peccato mortali. Et ita docet Franciſcus Lugo *de Sacram. lib. 1. cap. 1. quæſt. 4. num.* 38. Auerſa *de Sacram. quæſt. 64. ſect.* 4. Suarez *in 3. part. tom. 4. diſput. 18. ſect.* 1. Poſſeuinus *de offic. Parochi, cap. 5. num.* 41. Et alij. Probatur, quia totum illud opus eſt ſacrum, & tendit ad ſanctificationem recipientis; ac ſubinde prærequirit

ſan